گزارش یک

شوینده‌ها تدبیر دولت را شستند!

مواد شوینده در حالی که کرونا رکوردهای پی در پی پیک خود را می‌شکند، دوباره ۲۷ درصد گران شد

رضا دهشیری | جوان

در روزهای پایانی دولت دوازدهم، گرانی‌ها همچنان به مسیر خود ادامه می‌دهد تا دولت بعد، در شرایطی سکان هدایت قطار اقتصاد را در دست بگیرد که دیگر نشانی از ثبات قیمتی نباشد.

این روزها در حالی شاهد شتاب گرفتن قطار گرانی کالاها در کشور هستیم که رئیس‌جمهور بر ثابت ماندن قیمت کالاها و جلوگیری از بالارفتن نرخ‌ها طی ماه‌های پایانی دولت تأکید کرده‌بود و در عین حال طبق اظهارات ربیعی، سخنگوی دولت قرار بود طی سه ماهه اول امسال هیچ تغییر قیمتی در مورد کالاها اتفاق نیفتد، اما گویا قطار گرانی کالا حد یقف و ایستگاهی برای توقف ندارد؛چراکه مواد شوینده در میانه اوج‌گیری کرونا دوباره گران شد.

پس از افزایش قیمت اقلام خوراکی و غیرخوراکی طی ماه‌های اخیر که نمونه اخیر آن مربوط به روغن و محصولات لبنی بود، بسیاری فکر می‌کردند شاید خللی در روند حرکتی قیمت‌ها حاصل شود ولی دولت روحانی نشان داد به ریلی که خودش ساخته، وفادار است و تا آخرین روزی که قدرت را در دست دارد، به افزایش قیمت‌ها مشغول است.

در حالی سال ۹۹ با گرانی‌های بی‌سابقه سپری شد که اعلام سخنگوی دولت یک اطمینان نسبی در مردم ایجاد کرد که حداقل تا مردادماه دیگر شاهد افزایش قیمت کالاها نخواهند بود،اما متأسفانه عمر این خبر خوش به یک ماه هم نرسید؛چراکه از ۲۶ فروردین نخستین افزایش قیمت‌ها با لوازم خانگی آن هم به میزان ۲۵ درصد آغاز شد و به همراه آن تاکنون خودرو ۹ درصد، سیمان ۲۰ درصد، روغن ۳۵ درصد و مرغ ۲۲ درصد به صورت رسمی گران شده‌است.

همین چند هفته پیش بود که حسن روحانی با تأکید بر مصوبه دولت برای کنترل و جدیت در عدم افزایش قیمت‌ها، گفت که دولت صریحاً تأکید و اعلام کرده افزایش قیمت کالاها به ویژه اقلام ضروری مردم به هیچ‌وجه پذیرفتنی نیست و وزارت صنعت، معدن و تجارت (صمت) موظف است با جدیت و با هماهنگی دستگاه‌های ذیربط (اصناف و تولیدکنندگان) نسبت به کنترل قیمت‌ها و ممانعت از افزایش آنها اقدام کند و مانع از فشار مضاعف به زندگی و معیشت مردم در شرایط کنونی اقتصادی شود.

با این وجود، از آنجا که تجربه نشان داده، اظهارات حسن روحانی به صورت معکوس اجرایی می‌شود، پس از ایراد این اظهارات، قیمت‌ها دوباره افزایش یافت.

در جدیدترین اتفاق در حوزه گرانی مایحتاج خانوار شاهد گران شدن دوباره محصولات شوینده هستیم. بر این اساس قیمت مصوب محصولات شوینده شامل مایع دستشویی، مایع ظرفشویی، پودر و مایعات لباسشویی، صابون، خمیر دندان و محصولات دارای تریگر افزایش یافت. این رویداد زمانی که کرونا همچنان در حال رکوردشکنی پیک‌های پیشین خود است، بی‌شک برای خانوار تنگنای مالی به ارمغان می‌آورد.

نکته نگران‌کننده در حوزه گرانی‌ها این است که به نظر می‌رسد گرانی در بازارها حد یقف ندارد و بی‌مجوز یا با مجوز حوزه‌های مختلف با افزایش قیمت مواجه است و مردم به عنوان مصرف‌کننده پناهی ندارند تا از حقوق آنها در بعد کیفیت و قیمت کالا و خدمات حمایت کند، از سوی دیگر تولیدکنندگان تا جای ممکن با تشکیل انجمن و اتحادیه‌های پر نفوذ تلاش کرده‌اند هرگونه رشد هزینه تولید و حتی عقب‌ماندگی از سودآوری بازارهای رقیب را با افزایش نرخ محصولات جبران کنند به طور نمونه تولیدکنندگان اخیراً مجوز قیمت محصولات شوینده را گرفته بودند که به این افزایش نرخ بسنده نکرده و به طور مجدد نرخ‌ها را افزایش دادند.

مواردی چون افزایش قیمت مواد اولیه، نهاده‌های تولید، دستمزد نیروی کار، اجاره قیمت زمین و ساختمان، نرخ سود بالای بانک، مالیات، بیمه، افزایش نرخ ارز جزو دلایل افزایش نرخ محصولات در اقتصاد ایران معرفی می‌شود، نکته جالب اینجاست که دولت هم می‌گوید به اشکال مختلف از تولید حمایت می‌کند و یارانه‌های گوناگونی از ارز ارزان گرفته تا تسهیلات ارزان به تولید می‌دهد، اما دست آخر قطار گرانی همچنان شبیه قطاری که ایستگاه پایانی ندارد، در حرکت است.

سیاستگذار باید کلاه خود را قاضی کند و ببیند خانوار شهری و روستایی با این سطح سرانه درآمد می‌توانند از پس هزینه‌ها بر بیایند یا اینکه از سر ناچاری اقتصاد به شکلی آرایش به خود گرفته که حقوق کیفی و کمی مصرف‌کنندگان همچنان در باتلاق تضییع قرار گرفته‌است،زیرا علاوه بر هزینه‌هایی چون مواد شوینده و بهداشتی خانوار با هزینه‌هایی چون مسکن، درمان، حمل و نقل، تحصیل، تفریح وخوراک و پوشاک نیز روبه‌رو است.

■ کلید افزایش قیمت

اواسط خردادماه امسال بود که انجمن تولیدکنندگان محصولات شوینده در ابلاغیه‌ای اعلام کرد با توجه به افزایش هزینه‌های مواد اولیه و سایر نهاده‌های تولید قیمت مایع دستشویی، مایع ظرفشویی، پودر و مایع لباسشویی و صابون ۲۵ درصد گران خواهد شد، در آن مقطع اعلام کردند حداکثر تخفیف مجاز برای محصولات پودرهای لباسشویی دستی و ماشینی و صابون ۱۰ درصد و سایر کالاهای اساسی از جمله مایع دستشویی، مایع ظرفشویی و شامپو ۱۵درصد است.

هم اکنون بیش از یک ماه از ابلاغ این مصوبه به کارخانجات تولیدی می‌گذرد، اما نکته مهم اینجاست که برخی از کارخانجات به همین اعداد و ارقام نیز اکتفا نکرده و محصولات خود را بیش از ۲۵ درصد گران کرده‌اند، به‌عنوان نمونه، یکی از شرکت‌های تولیدکننده شوینده، پودر ماشین لباسشویی ۴۸۰گرمی را که قبلاً ۱۲هزارو ۵۰۰ تومان بود با قیمت ۱۵هزارو ۸۰۰ تومان به فروش می‌رساند که این رقم نشان از افزایش ۲۷درصدی قیمت این محصول توسط تولیدکننده دارد.

البته در سایر کالاها نیز گویا تولیدکننده‌ها خواستار افزایش بیشتر قیمت‌ها هستند و در مکاتبات خود رایزنی لازم را برای اخذ مجوز جدید افزایش قیمت‌ها انجام می‌دهند، اما نکته مهم اینجاست که تعدادی دیگر بدون هیچ هماهنگی قیمت محصولات خود را افزایش داده‌اند و در این شرایط هنوز برخوردی با آنها صورت نگرفته‌است.

کاهش ۱۱هزار واحدی شاخص بورس

بورس

شاخص کل بورس اوراق بهادار تهران در پایان معاملات دیروز در یک روند کاهشی با ریزش ۱۱هزار و ۳۰۸ واحدی شاخص کل بورس همراه شد.

به گزارش فارس، شاخص کل با معیار هم‌وزن ۹۶ واحد کاهش یافته و به رقم ۳۹۲هزار و ۴۸۹ واحد رسید. دیروز معامله‌گران در بورس تهران بیش از ۵/۸میلیارد سهام حق‌تقدم و اوراق مالی در قالب ۸۲۰هزار نوبت معامله و به ارزش ۴هزار و ۳۹۸میلیارد تومان داد و ستد کردند.

همه شاخص‌های بورس قرمز بودند اما میزان کاهش شاخص‌ها زیر یک‌درصد بوده است.

شاخص کل و شاخص قیمت با معیار وزنی ارزش ۰/۸۸درصد کاهش یافتند. این دو شاخص با معیار هم‌وزن ۰/۰۲درصد عقب نشستند. نماد گروه مپنا بیشترین اثر افزایشی در شاخص بورس را داشته و نمادهای پتروشیمی خلیج‌فارس، شستا، فولاد مبارکه، پالایش نفت اصفهان، ملی‌مس و هلدینگ نفت و گاز پتروشیمی تأمین به ترتیب بیشترین اثر کاهشی در بورس را داشته‌اند. نمادهای پرتراکنش در بورس تهران شامل لیزینگ کارآفرین، دارویی برکت، پالایش نفت اصفهان، سرمایه‌گذاری تأمین اجتماعی، غذایی کوروش، ملی مس ایران و فولاد مبارکه اصفهان بوده‌اند.

ورود سود بین بانکی به کانال ۱۷درصد

بانک

جدول تغییرات نرخ سود بین‌بانکی نشان می‌دهد نرخ سود در این بازار از ۱۹/۷۶درصد در اردیبهشت ماه امسال به ۱۷/۹۵درصد در تیرماه کاهش یافته است.

به گزارش ایسنا، نرخ بهره در بازار بین بانکی یکی از انواع نرخ‌های بهره در بازار پول است که به نرخ‌های سود یا بهره در سایر بازارها جهت می‌دهد که در واقع این نرخ، قیمت ذخایر بانک‌هاست و زمانی که آنها در پایان دوره مالی کوتاه‌مدت اعم از روزانه یا هفتگی، دچار کسری ذخایر می‌شوند، از سایر بانک‌ها در بازار بین بانکی یا از بانک مرکزی استقراض می‌کنند. هفته قبل نرخ سود بین‌بانکی در دامنه ۱۸/۱۲درصدی در نوسان بود اما گزارش جدید بانک مرکزی از عملکرد بازار بین‌بانکی، نشان می‌دهد مانند ماه‌های قبل نرخ سود بین‌بانکی روند کاهشی را طی می‌کند و بر همین اساس نیز وارد کانال ۱۷درصدی شده است.

نرخ سود بین‌بانکی از خردادماه به زیر ۱۹درصد رسیده و در کانال ۱۸درصدی در نوسان بود اما در نهایت با ادامه مسیر نزولی این نرخ در تیرماه وارد کانال ۱۷درصدی شد.

این در حالی است که کارشناسان اقتصادی نسبت به کاهش بیش از اندازه نرخ بهره در بازار بین بانکی هشدار می‌دهند و معتقدند این امر اثرات تورمی شدیدی در پی دارد.

مسکن

سهم وام از هزینه ساخت مسکن

طبق آمار وزارت راه و شهرسازی، سقف وام بانکی در تهران تنها ۲۰درصد از هزینه ساخت مسکن را پوشش می‌دهد.

به گزارش فارس، با توجه به افزایش قیمت مسکن در سه سال اخیر قدرت خرید خانوار را به شدت کاهش داده است و طبق آمار رسمی وزارت راه و شهرسازی سقف تسهیلات نظام بانکی تنها ۲۰درصد از هزینه ساخت مسکن را پوشش می‌دهد. ارزیابی شبکه بانکی از هزینه ساخت و پرداخت تسهیلات بانکی صرفاً بر مبنای هزینه ساختمانی که بخش کمی از هزینه را در بر می‌گیرد و هزینه زمین و هزینه‌های غیرساختمانی را شامل نمی‌شود.

بر اساس آمار وزارت راه و شهرسازی با فرض در نظر گرفتن بالاترین سقف تسهیلات بانکی کل تسهیلات بانکی در تهران حدود ۲۰درصد و در سایر مناطق شهری حدود ۱۷درصد از هزینه ساخت یک واحد ۷۵متری را پوشش می‌دهد.

هزینه‌های غیرساختمانی به ازای هر متر مربع یک‌میلیون تومان و جمع کل هزینه به ازای هر متر مربع ۱۸میلیون تومان ثبت شده است.

کل هزینه ساخت یک واحد ۱۱۰متری غیرمفید بالغ بر یک‌میلیارد و ۹۸۰میلیون تومان بوده است، در حالی که سقف تسهیلات ساخت در تهران حداکثر ۴۰۰میلیون تومان و سهم تسهیلات از هزینه ساخت نیز ۲۰درصد می‌شود. همچنین برای سایر مناطق شهری سقف تسهیلات ۲۵۰میلیون تومان بوده که ۱۷درصد هزینه ساخت را پوشش می‌دهد.

هزینه یک متر مربع ساخت مسکن در تهران ۴میلیون و ۴۰۰هزار تومان عنوان شده که سهم هزینه زمین از هزینه مسکن ۶۰درصد است. هزینه زمین به ازای هر متر مربع هم ۶میلیون و ۶۰۰هزار تومان اعلام شده است.

سازمان آگهی‌های روزنامه جوان تلفنی آگهی می‌پذیرد
۸۸۴۹۸۴۵۰

فراخوان جهت برگزاری تجدید مناقصه عمومی دو مرحله ای با ارزیابی کیفی (فشرده)

ریاست جمهوری
سازمان اداری و استخدامی کشور

سازمان اداری واستخدامی کشور در نظر دارد تجدید مناقصه عمومی دو مرحله ای همزمان با ارزیابی کیفی (فشرده) «اجرای بخشی از پروژه عمرانی و فنی ایجاد مرکز داده ساختمان مرکزی سازمان اداری و استخدامی کشور (فاز ۱) » به شماره ۲۰۰۰۰۰۴۲۸۵۰۰۰۰۰۶ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت و تحویل اسناد مناقصه تا بازگشایی پاکتها، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای االکترونیک را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار مناقصه در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت همزمان با انتشار نوبت دوم فراخوان میباشد

آخرین مهلت دریافت اسناد مناقصه تا ۱۴:۰۳۰ روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۰/۰۴/۲۷
آخرین مهلت ارسال پاکتهای پیشنهاد تا ۱۴:۰۳۰ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۰/۰۵/۰۹
زمان بازگشایی پاکتهای مناقصه ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۰/۰۵/۱۰
تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۱٫۵۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰ (یک میلیارد و پانصد میلیون) ریال میباشد.
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در باره اسناد مناقصه
نشانی: تهران –خ شهید مطهری – بعد از چهارراه مفتح – خ جهانتاب – پلاک ۴۴ و ۴۶ – تلفن ۸۵۳۵۲۲۲۲ و ۸۵۳۵۲۲۲۱
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه : ۴۱۹۳۴-۰۲۱

شناسه آگهی ۱۱۶۰۸۲۲
م الف ۱۳۳۱

یادداشت

ملیحه مرادی

از بلااثر کردن تحریم تا رفع تحریم

در حالی که دولت دوازدهم در هفته‌های پایانی خود قرار دارد، برخی تلاش دارند بگویند که بدون برجام و تصویب لوایح اف‌ای تی‌اف راهی برای خروج اقتصاد از وضعیت رکود تورمی کنونی وجود ندارد؛ با همین منطق هم یک دهه اقتصاد در فصل بلاتکلیفی قرار داشت و منتقدان این تصور، می‌گویند حتی با توافق هسته‌ای ایران می‌توان از لیست تحریم‌های غیر هسته‌ای خارج شد.

بلاتکلیف نگهداشتن یک کشور شاید یکی از اهداف اصلی تحریم‌های اقتصادی امریکا علیه ایران بود، به همین دلیل به جرئت می‌توان اظهار داشت که اگر از ابتدا گفته می‌شد که ایران ۱۰ سال در تحریم قرار می‌گیرد خسارتش از بلاتکلیفی‌های تحمیل شده به‌شدت کمتر بود.

رفاه گره خورده به نفت، سال‌های سال است که آرامش و توسعه را از مردم ایران سلب کرده‌است،زیرا با تحریم یا نوسان نرخ نفت، رفاه و ارزهای نفتی به باد می‌رود. وقتی تحریم هستیم به یک شکل تورم و رکود اقتصادی در کشور داریم و وقتی خبری از تحریم نیست، به دلیل ابتلای اقتصاد به بیماری هلندی و کاهش تورم با واردات ارزانقیمت به شکل دیگر به ویژه در حوزه‌هایی چون زمین و مسکن(حوزه‌های غیرواردات) تورم دامنگیر اقتصاد می‌شود.

دهه ۹۰ به دلیل وضع تحریم نفتی زمان خوبی برای رهایی از رفاه نفتی بود که استراتژی ایجاد بدهی و استقراض و بلاتکلیفی مدام برای دستیابی به ارز نفتی زمان را برای اصلاحات اقتصادی از کشور گرفت، البته یک جناح و حزب سیاسی اقتصاد را ابزار نزدیکی به سیاست‌های ناقص لیبرالی قرار داده‌است و نتیجه بی‌بندو باری در حوزه توزیع ثروت و رونق فعالیت‌های غیر مولد شده‌است، در عین حال دولت با مشکلات سنگین مالی روبه‌رو شده و راه‌حل مشکلات به جای اصلاحات اقتصادی مذاکره و برقراری ارتباطات اقتصادی با غرب انعکاس داده‌می‌شود.

اقتصاد ایران از اوایل دهه ۹۰ همزمان با وضع تحریم‌های اقتصادی، سرمایه‌گذاری چندانی به خود ندیده است، به همین دلیل قدرت خرید مردم در سال ۱۴۰۰ تنها یک چندم سال ۹۰ است. در طول یک دهه تحریم علاوه بر اقتصاد کلان، اقتصاد میلیون‌ها خانوار نیز دچار آسیب شد و این روند تا جایی ادامه یافته که دولت با استقراض ادامه کار می‌دهد؛ استقراض از ارزش پول حال و آیندگان.

حال که در آستانه تشکیل دولت سیزدهم قرار داریم و کاندیدهای منتسب به دولت روحانی و دارای مواضع برجامی از گردونه رقابت باز مانده‌اند، به شکل دیگری مذاکرات احیای برجام و اف‌ای‌تی‌اف برای مردم چنان بزرگنمایی شده که آن را به مطالبه عمومی تبدیل کنند.

گفته می‌شود بدون آزادسازی ارزهای بلوکه شده ایران و تحریم صادرات نفت پرداخت بدهی‌های ایجاد شده در سال‌های اخیر، تأمین هزینه جاری دستگاه‌های بودجه بگیر و افزایش سرمایه‌گذاری عمرانی دولتی و جبران هزینه بانک‌ها و بیمه‌های ورشکسته وجود ندارد و دولت آتی باید مسیر دولت فعلی را در برجام دنبال کنند.

با توجه به چاپ پول در هشت سال اخیر اگر به هر دلیلی برجام احیا نشود، شاید ارز قیمت‌های شوک‌آوری را به خود ببینند،اما سؤال اینجاست که تا چه زمانی رفاه مردم و رشد و توسعه عمومی اقتصاد باید گروگان و بلاتکیف عواملی انعکاس داده‌شود که خروج از این وضعیت منوط به ارائه امتیاز به سایر کشورها یا چشمپوشی از حقوق کشور باشد.

بسیاری از کشورهایی که با وضعیت امروز ایران روبه‌رو بودند، وقتی توان داخلی و عمومی کشور را برای رشد و توسعه به کار گرفته‌اند،تحریم‌کنندگان را در موقعیتی قرار دادند که تصمیم به کاهش دامنه تحریم‌ها و حتی لغو آنها بگیرند،بنابراین تا وقتی وابستگی و ضعف وجود داشته باشد، سایه تحریم به هر بهانه بر سر کشور خواهد بود.

اگر در حوزه‌های مختلف قدرتمند شویم و واقعاً زمینه را برای حضور عامه مردم در اقتصاد فراهم کنیم، آن وقت خواهیم دید که تحریم خود به خود با بلااثر شدن، برداشته خواهد شد،بنابراین اشکالی ندارد اگر حق رفع تحریم همانند هشت سال گذشته از طریق مذاکرات و گفت‌وگو دنبال شود،اما به موازات آن باید برنامه حل مسائل موجود با پیش فرض تداوم تحریم عملیاتی شود، در چنین شرایطی حداقل در پایان دهه منتهی ۱۴۱۰ همانند دهه منتهی به ۱۴۰۰ رشد اقتصاد و توزیع ارزش افزوده‌های رشد به شکل نامناسب نمود نخواهد کرد و رفاهی حاصل می‌شود که وابسته نفت نیست و تحریم‌پذیر هم نخواهد بود.

گزیده خبر

وزیر کار درباره پرداخت‌های نامتعارف در شستا پاسخگو باشد

احمد توکلی با ارسال نامه‌ای به شریعتمداری وزیر کار، تعاون و رفاه اجتماعی خواستار پاسخگویی وی در مورد پرداخت‌های نامتعارف به برخی از مدیران مجموعه شستا شد.

به گزارش فارس، احمد توکلی، رئیس هیئت مدیره دیده‌بان شفافیت و عدالت با ارسال نامه‌ای به شریعتمداری وزیر کار، تعاون و رفاه اجتماعی خواستار پاسخگویی وی در مورد پرداخت‌های نامتعارف به برخی از مدیران مجموعه شستا شد.

لازم به توضیح است دیده‌بان شفافیت و عدالت در روزهای گذشته با پیگیری از دفتر مدیرعامل شستا، دکتر رضوانی‌فر، خواستار توضیح در این باره شد که به رغم ادعای ایجاد شفافیت در مجموعه شستا، سازمان مذکور از ارسال توضیح طفره رفت که این خود گواهی بر عدم شفافیت در مجموعه می‌باشد.

در این نامه آمده است: افراد خاصی در مجموعه مدیریتی شستا تحت عنوان‌های مشاور و دستیار به کار گمارده شده‌اند و بدون استحقاق، دریافتی‌های هنگفت بین ۱۰ تا بیش از ۲۰میلیون تومان دارند. دستور فرمایید مستند قانونی این پرداخت‌ها، دلیل به‌کارگیری، میزان و نحوه کارکرد به‌کارگرفته‌شدگان سریعاً به این سازمان مردم‌نهاد گزارش شود، ضمناً فهرست اقدامات اداری برای به کارگیری آنان متناسب با عنوان اعطایی را اعلام بفرمایید، به نحوی که معلوم شود تاریخ این اقدامات واقعی است.

ترخیص موزهای وارداتی بدون صادرات سیب

گمرک ایران اعلام کرد با وجود مصوبه ستاد تنظیم بازار در خصوص الزام صادرات سیب برای واردات موز، به دلیل سریع‌الفساد بودن موزهای وارداتی، با اخذ مجوزهای قانونی نسبت به ترخیص کانتینرهای موز اقدام کرده است.

به گزارش تسنیم، معاون فنی گمرک ایران در مکاتبه‌ای با عباس قبادی، معاون بازرگانی داخلی وزارت صنعت، معدن و تجارت و دبیر کارگروه تنظیم بازار در خصوص شفافیت رویه واردات موز در قبال صادرات سیب درختی جزئیات جدیدی را مطرح کرده است.

در انتهای این مکاتبه آمده است، با وجود مصوبه ستاد تنظیم بازار در خصوص الزام صادرات سیب برای واردات موز، به دلیل سریع‌الفساد بودن موزهای وارداتی، با اخذ مجوزهای قانونی نسبت به ترخیص کانتینرهای موز اقدام کرده است.

گزارش ۲

زیان ۲میلیارد دلاری خاموشی‌ها به اقتصاد ایران در ۲ ماه

طی برنامه ششم توسعه باید ۲۵هزار مگاوات افزایش ظرفیت تولید برق در کشور محقق شود اما در عمل حتی نیمی از برنامه نیز محقق نشد

عضو سندیکای تولیدکنندگان برق گفت: در هر هفته ۱۲۵میلیون کیلووات‌ساعت خاموشی رقم می‌خورد و ۲۵۰میلیون دلار خسارت این خاموشی‌ها به اقتصاد کشور می‌شود، اگر این خاموشی برای دو ماه ادامه یابد، حدود ۲میلیارد دلار زیان اقتصادی به کشور وارد می‌کند.

به گزارش تسنیم، محمد ملاکی، عضو سندیکای تولیدکنندگان برق با بیان اینکه تولیدکنندگان خصوصی برق انتظار بروز این خاموشی‌ها از سال گذشته را داشتند، گفت: سال گذشته با بارش بسیار خوبی که در کشور رخ داد و استفاده حداکثری از نیروگاه‌های برقابی دچار خاموشی نشدیم. وی ادامه داد: خاموشی‌هایی که امسال اتفاق افتاد از حدود ۱۰ سال پیش قابل پیش‌بینی بود و اینکه دوستان بگویند «امسال با شرایط غافلگیرکننده و غیرقابل پیش‌بینی مواجه شدیم» درست نیست. عضو سندیکای تولیدکنندگان برق با ابراز اینکه «مسائلی چون تولید رمزارزها و گرمای هوا در مسئله خاموشی‌ها تأثیرگذار است اما تأثیر آنها قابل توجه نیست»، گفت: مهم‌ترین عامل بروز خاموشی‌ها این است که سرمایه‌گذاری‌هایی که باید در بخش تولید برق انجام می‌شد، انجام نگرفت.

■ فقط ۱۲هزار مگاوات افزایش ظرفیت داشته‌ایم

وی افزود: طی برنامه ششم توسعه باید ۲۵هزار مگاوات افزایش ظرفیت تولید برق در کشور محقق شود اما در عمل حدود ۱۲هزار مگاوات افزایش ظرفیت تولید در طول این برنامه داشتیم و حتی نیمی از برنامه نیز محقق نشده است. ملاکی با اشاره به حضورش در مجموعه وزارت نیرو در سال ۱۳۷۸ گفت: در آن زمان مطالعاتی در خصوص آثار اقتصادی خاموشی برق انجام دادیم و به این نتیجه رسیدیم که به‌ازای هر کیلووات‌ساعت خاموشی، ۲ دلار به اقتصاد کشور زیان وارد می‌شود، با فرض ثابت ماندن این رقم، اگر مقدار خاموشی‌ها را ۵هزار مگاوات و به‌طور متوسط پنج ساعت در روز و پنج روز در هفته در نظر بگیریم، در هر هفته ۱۲۵میلیون کیلووات‌ساعت خاموشی رقم می‌خورد و ۲۵۰میلیون دلار خسارت این خاموشی‌ها به اقتصاد کشور وارد می‌شود، اگر این خاموشی برای دو ماه ادامه یابد، حدود ۲میلیارد دلار زیان اقتصادی به کشور وارد می‌کند.

وی ادامه داد: در واقع ما هر سال داریم ۲میلیارد دلار که معادل ساخت ۴هزار مگاوات نیروگاه به‌اضافه شبکه‌های مورد احتیاج این ظرفیت است یا به عبارتی به اندازه نیاز سالانه توسعه کل صنعت برق، از بابت خاموشی‌ها زیان اقتصادی می‌بینیم، کنار آن باید به آسیب‌های اجتماعی و حیثیتی که از آن، کشور لطمه خورده است نیز توجه کرد چراکه کشوری که صاحب انرژی است، دچار خاموشی شده است.

عضو سندیکای تولیدکنندگان برق با بیان اینکه از مسئولان خواهش می‌کنیم موضوع خاموشی‌ها را جدی بگیرند، گفت: به عنوان یک راهکار کوتاه‌مدت می‌توان از نیروگاه‌هایی که دست سایر نهادها از جمله وزارت نفت و وزارت صنعت است استفاده کرد، همچنین می‌توان به مجموع ظرفیت ۶۰۰ مگاوات واحدهای دیزلی که در نقاط مختلف کشور وجود دارد برای گذر از شرایط فعلی، این واحدها را فعال کرد.

وی اضافه کرد: وزارت نیرو در ابتدای دولت سراغ مدیریت تقاضا رفت و اعلام کرد قبلی‌ها که روی مدیریت عرضه کار می‌کردند در اشتباه بوده‌اند، اما مدیریت تقاضا چیزی نیست که قابل سنجش و ارزیابی باشد، یک مسئله برآوردی است و وقتی وزارت نیرو می‌گوید ۱۰هزار مگاوات مدیریت تقاضا صورت گرفته است، نمی‌توان این برآورد وزارت نیرو را مورد سنجش قرار داد. ملاکی با بیان اینکه هرچه جلو برویم و در سال آینده وضعیت خاموشی‌ها بدتر می‌شود، گفت: نقش مباحثی چون تولید رمزارز و درجه حرارت کمتر از آنی است که بخواهیم نقش آنها را در خاموشی‌ها در نظر بگیریم. وی ادامه داد: مسئله خاموشی‌ها آنقدر بزرگ است که یک نهاد یا یک مسئول نمی‌تواند برای رفع آن اقدامی کند، باید تمامی ارکان کشور و از جمله مردم پای کار بیایند، باید قیمت برق تدریجاً اصلاح شود.

عضو سندیکای تولیدکنندگان برق تصریح کرد: متأسفانه در یکی، دو سال پایانی دولت آقای خاتمی، در سال ۷۹ بود که قرار بود طبق تأکید قانون، ۲۰درصد به قیمت برق به صورت سالانه اضافه شود که در سال ۷۹ این افزایش قیمت تنها ۱۰درصد اعمال شد و در سال بعد نیز با نظر دولت وقت، هیچ افزایش قیمتی صورت نگرفت و این روال در سال‌های بعد باقی ماند، در صورتی که تا قبل از این، سالانه ۲۰درصد به تعرفه برق اضافه می‌شد.

وی افزود: متأسفانه به دلیل نبود جذابیت در سرمایه‌گذاری و مشکلاتی که سرمایه‌گذاران بخش خصوصی در صنعت برق دارند، بسیاری از سرمایه‌گذاران بخش برق از این حوزه سرمایه خود را خارج و در بخش‌های دیگر اقدام به سرمایه‌گذاری کرده‌اند.

همچنین در ادامه این نشست، نصرالله کاظمی، عضو دیگر سندیکای تولیدکنندگان برق اظهار داشت: بسیاری از عواملی که در صنعت برق موجب بروز خاموشی‌های امسال شد، کاملاً قابل شناسایی بود و اگر امروز این بی‌برقی موجب شده است تمام مسئولان به این صنعت توجه کنند باید مشکلات آن نیز رفع شود و این توجه به صنعت برق به عنوان یک صنعت زیرساختی، مستمراً ادامه داشته باشد. کاظمی با تصریح بر اینکه آنچه باید مورد توجه قرار گیرد، لزوم سرمایه‌گذاری در صنعت برق و افزایش تولید است، گفت: اکنون باید پیش‌بینی مصرف و نیاز برای آینده صورت گیرد و بهترین کار حفظ شرایط موجود است، اگر سرمایه‌گذاری به اندازه پاسخگویی به رشد مصرف از این پس صورت گیرد، در بهترین حالت سال ۱۴۰۲ وضعیت امروز را در خاموشی‌ها و شبکه برق خواهیم داشت.

وی افزود: وجود ظرفیت ذخیره در شبکه برق بسیار حائز اهمیت است، ذخیره تولید یک امر اجتناب‌ناپذیر است و اگر در شرایط فعلی وزارت نیرو به بخش ذخیره توجه نکند، ممکن است با «بلک‌اوت» شبکه مواجه شویم.